

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

2. července 2023 č. 7/23 ročník XVII.

Modlitba – břemeno?

Většina křesťanů žije s pocitem, že by se měli modlit. Někteří dokonce žijí se špatným pocitem nebo s pocitem viny, že se nemodlí dostatečně často, dostatečně dlouho, že se nemodlí dobře nebo že se nemodlí vůbec. Pro mnohé tak zůstává modlitba jakousi povinností, navíc těžko uchopitelnou, se kterou si příliš nevědí rady, která je pro ně zdrojem výčitek a která jim často spíš komplikuje život. A tak se stává modlitba břemenem. Přitom by to mohlo být právě naopak! Já bych modlitbu ve svém životě nerad vnímal jako povinnost – stejně jako nevnímám jako povinnost dát si dobré kafe, zavolat si nebo potkat se s přáteli, jít na procházku do parku na čerstvý vzduch, zacvičit si nebo si poslechnout oblíbenou hudbu. To všechno jsou věci, které mě nejen baví, ale o kterých vím, že je k životu potřebuji. A že bez nich bych dlouho nevydržel.

Myslím, že je výhodné vstupovat do modlitby s tím, že Bůh je někdo, kdo mě nejen zná, ale kdo mě zná lépe, než já sám sebe. Zná moje myšlenky i moje srdce, moje přání a touhy, mojí minulost i budoucnost. Kdo zná stejným způsobem všechny lidi a ví, co potřebují, a kdo to s námi se všemi myslí mnohem lépe než si dokážeme představit. Boha není potřeba informovat, přemlouvat, přesvědčovat, ani obměkčovat a odprošovat.

Proč se tedy vůbec modlit? Když Bůh ví, co si přejeme a potřebujeme, ještě dřív než na to pomyslíme. Naslouchá nám a dělá to, co je pro nás nejlepší. A stejně tak pro všechny ostatní.

Modlitba je čas, který dáváme Bohu k dispozici, a který tedy může být naplněn jedinečným způsobem. Většinu našeho času se snažíme vyplnit my sami – tím, že něco děláme, o něčem přemýšlíme, něco vytváříme, mluvíme, čteme, něco sledujeme v televizi nebo na internetu. Zkrátka měníme svět kolem sebe, nebo ho alespoň jakoby nasáváme. Cítíme asi oprávněně odpovědnost za to, jak náš čas využijeme a čím ho naplníme. Většinou ho nechceme proflákat a dost často se soustředíme na výkon, který podáváme. To všechno je jistě bohubilé, ale bohužel z toho někdy nedokážeme vystoupit a stejně přistupujeme i k modlitbě. A to je škoda – modlitba totiž nemá být výkon, ale spíš spočinutí v Boží přítomnosti. Terezie z Avily mluví o modlitbě jako o setkávání dvou přátel. V modlitbě nemusíme nic vytvářet, ale můžeme prostě být před Bohem a zažívat, že jsme milováni.

Pavel Pola OCD, modlitba.cz

„Modlete se, doufejte a nebojte se. Strach je k ničemu. Bůh je milosrdný a uslyší vaši modlitbu.“

Sv. Pio z Pietrelciny

O pár dní zpět

Noc kostelů 2023

Díky zkušenostem z minulého roku jsme se rozhodli zorganizovat akci Noc kostelů i letos. V pátek 2 června se tedy hrstka z nás zapojila do příprav.

Letošním tématem bylo zachycení života farnosti, a to zejména na fotografiích. Nástěnky v kostele se tak skvěle zachycenými okamžiky z prvních svatých přijímání, biřmování, svateb, křtin, primic a nejrůznějších akcí. Pamětníci si tedy mohli zavzpomínat a ostatní se informovali o historii naší farnosti, kostela i fary.

Večerem nás provázela i schola, která se rozhodla předvést pár písní ze svého repertoáru a nebojácní odvážlivci měli možnost vystoupat na věž kostela a rozhlédnout se do krajiny. Na závěr zaznělo i hřmotné Te Deum a vše bylo zakončeno požehnáním.

Všem farníkům, kteří se zapojili do letošní Noci kostelů a poskytli nám své fotografie, moc děkujeme. Upřímné Pánbůh zaplat'!

Anička Šatánková + Tonda Zdráhala

Farní den

V neděli 25. 6. jsme se sešli na farní zahradě ve Vsechovicích, abychom strávili odpoledne společně se svými rodinami, přáteli a zdejšími farníky.

Pro děti byl připraven nejen skákací hrad, který byl stále plný dětí, ale i další hry. Na zahradě byla rozmístěna hra s úkoly, za jejíž vyřešení dostaly děti malou odměnu. Dospělí povykládali u piva a u kafička, v horku nechyběla ani zmrzlina. Sedělo se do pozdních odpoledních hodin a byl to příjemně strávený čas. Všem moc díky – za posečení trávy, organizátorům za přípravu a farníkům za účast! ☺

Tereza Šatánková

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

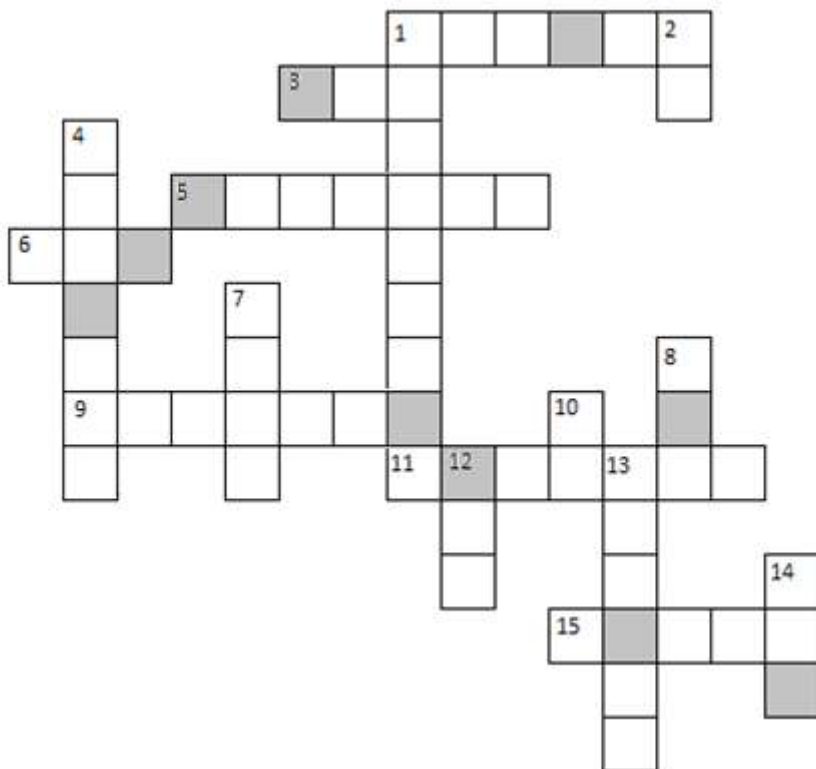
- 3. 7. - po - Svátek sv. Tomáše
- 5. 7. - st - Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
- 11. 7. - út - Svátek sv. Benedikta
- 22. 7. - so - Svátek sv. Marie Magdalény
- 25. 7. - út - Svátek sv. Jakuba, apoštola

- 17. 7. – 21. 7. 2023 Farní tábor
- 23. 7. 2023 Pouť Paršovice
- 30. 7. 2023 Pouť Býškovice

Křížovka

Vyluštěte křížovku, abyste se dozvěděli, jaké heslo říkával svatý Prokop. Správně poskládaná písmena v šedých čtverečcích Vám dají dohromady tajenku o třech slovech.

Svisle

1. Malý strom
2. Částice
4. Klanění před Nejsvětější Svátostí
7. Obživnout
8. Bohoslužba
10. Osobní zájmeno
12. Orgány zraku
13. Opak smutku
14. Pták, který nosí děti

Vodorovně

1. Základní liturgický oděv, zvaný také klerika
3. Lok
5. Věc patřící Vraťovi
6. Kamarád králíka Bobka
9. Patronka hudebníků
11. Bílý stojáček kolem krku
15. Barva nebe

TAJENKA:

Svědectví

„Jeli jsme do Fakultní nemocnice v Brně a já jsem poprvé v životě slyšela někoho se v autě modlit“ vzpomíná na zážitek starý více než 15 let Lenka. Mladí manželé z vesnice, přátelé jejího snoubence, je požádali, zda by jim pomohli se ve městě zorientovat. Jeli tam totiž za svou několikaměsíční dcerou, která byla hospitalizována, protože jí selhávalo srdce. *„Byl to strašně silný zážitek, který mě tenkrát coby ještě nevěřícího člověka zasáhl až do morku kostí,“* přibližuje své pocity Lenka. *„Zeptali se nás, jestli nám nebude vadit, když se během cesty budou modlit za své dítě. Samozřejmě jsme odpověděli, že nikoliv, a oni začali odříkávat růženec.*

Tenkrát jsem tu modlitbu slyšela vůbec poprvé. Vybavuji si, jak se mi do mozku zarávalo ono stále se opakující: ‚bud’ vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi‘.“ Sílu celého okamžiku ještě posílila skutečnost, když se Lenka dozvěděla, že rodiče spolu se zdravotní sestrou svou malou dcerku rychle ve výtahu pokřtili – její zdravotní stav totiž naznačoval, že by nemusela přežít. *„Pořád ji vidím, jak tam malá ležela, z hlavičky jí vedla kanyla,“* zahledí se do dálky Lenka a dodává: *„Díky Bohu všechno dobře dopadlo. Z malého broučka je teď už krásná velká slečna a já se jen domýšlím, jak moc se tento zážitek podílel na mé další cestě k Bohu...“*

Katolický týdeník

Modlitba

Pane Ježíši, přicházím k tobě, abych ti poděkoval, že mě máš tolik rád. Ty jsi můj Bůh. Všechno dobré mám od tebe. A já jsem ti tak málo vděčný. Odpusť mi, Pane, a pomáhej mi. Požehnej mým rodičům a všem, kteří mě mají rádi. Žehnej i těm, kteří mi ublížili. Rozhlédni se, Pane, po celé naší farnosti. Usměj se na malá děťátka: v jejich duších září tvůj obraz, dosud neporušený hříchem. Podívej se do očí starším dětem. Pohleď na veselé chlapce a dívky, na tatínky a maminky, na dědečky a babičky. Ty je všechny znáš. Ty víš, co každý právě teď dělá, vidíš každému až hluboko do duše. Někdy je ti jistě z toho pohledu smutno. Prosím tě, Pane Ježíši, nehněvej se na nás! Pomáhej všem najít cestu k tobě:

Hříšným dej milost, aby se obrátili, vlažné probud’ k větší horlivosti, dobrým pomoz, aby vytrvali. Unavené posiluj v těžké práci, smutné potěš, ulehči nemocným, umírajícím dopřej, aby se s tebou smířili. Zemřelým dej odpočinutí věčné. Amen.

Deset psychologů z devíti doporučuje denní dávku...

Nekončící úžas nad krásami kolem nás

Nedávno jsem se zastavil u krásné scenérie, ke které mě pozvala sama příroda. Na tvrdé nehostinné skále se uchytila krásná rostlina, která svým květem vypravovala o kráse a houževnatosti života.

Sociální sítě jsou dnes plné skvělých fotografií přírody, lidí, důmyslných technických a uměleckých výtvorů... Lidé se tak navzájem sdílejí o svůj úžas nad tím, co je nějak oslovilo, co se jich dotklo a co je ohromilo. Sdílené obrázky či videa jsou ale jen chabým pokusem zachytit něco z toho, co nás uvnitř oslovuje a přivádí k úžasu. Dotýkáme se totiž mnohdy něčeho, co nás přesahuje...

Každý máme schopnost žasnout. A bylo tomu tak patrně již od počátku lidské rasy. Naši předci žasli nad vším možným a snažili se to různě vyjadřovat: nástěnnými malbami, písněmi, hudbou, tancem, básněmi, různými uměleckými výtvary atd. My v každodenním životě žasneme například nad krásou „obyčejného“ listu, nad vůní květu, hebkostí štěněte, nad ptačím zpěvem, nad roztomilostí a bezbranností batolete, ale i nad silou a odvahou lidí, kteří se nasazují pro druhé. Žasneme někdy i nad technickými výtvary člověka atd. Na schopnost úžasu se dá hledět minimálně ze dvou úhlů. Psychologického a duchovního.

Psychologové doporučují denní dávku krásy

Psychologové dnes mnohdy doporučují, abychom se každý den uměli zastavit a vědomě se soustředili na něco krásného. Mohou to být maličkosti, které nás obklopují ve všedním životě. Důležité je, abychom takovéto drobné krásy vnímali svými smysly (očima, čichem, sluchem, hmatem...), ale i rozumem. Tímto způsobem v sobě propojujeme pozitivní emoce s racionalitou, což se do nás následně otiskuje i díky vyplavování „pozitivních“ hormonů a následných biochemických procesů. Protože čemu dlouhodobě věnujeme naši pozornost, to formuje náš život a naše vnímání.

Žasnutí je přirozené antidepresivum

Všímat si drobností, žasnout nad nimi a být za ně vděčný, je významnou cestou ke šťastnému prožívání života. Je to jakési "přirozené antidepresivum", které nám pomáhá čelit bezcitnosti, lhostejnosti, nudě a depresi.

Žasnout lze i v tíživé životní situaci

Vážít si maličností, žasnout nad nimi a být za ně vděčný je možné v každé – i tíživé - životní situaci. V různých životopisech se dočteme, jak lidé i v extrémních životních okolnostech čerpali životní sílu z krásy drobností, z vděčnosti a úžasu nad nimi. Ne nadarmo se říká, že „šťastný člověk může být jen ten, který umí být vděčný“. Oproti tomu pesimista a morous si najde negativum na každé - i nejúžasnější věci.

Bůh ti dává víc

Na radost a úžas lze pohlížet i z pohledu víry, spirituality. Jako křesťané věříme, že Bůh stvořil člověka, aby s námi sdílel své nekonečné štěstí. Věříme proto, že veškeré dobré a nenaplněné touhy, které máme ve svých srdcích, nám jen ukazují dál k nekonečnému Bohu, který nás přesahuje. Neboť Bůh jediný je schopný naplnit naše nekonečné a palčivé touhy – po kráse, harmonii, lásce, po přijetí, uznání, naplnění, ocenění, po bezpečí, po dobrodružství... Proto i každé žasnutí nad krásou, kterou nám nabízí každodenní život, je dotykem něčeho, co nás přesahuje a co je nám určeno a připraveno.

Klasik duchovního života Ignác z Loyoly byl šířitelem hesla: „Deus magis est“ – „Bůh je víc“. Bůh sám o sobě je „víc“ a každému z nás nabízí víc, než nám může dát cokoliv a kdokoliv na tomto světě. Tento svět je „jen“ ukazatelem na dobrého a přesahujícího Boha, který má pro každého z nás připraveno „magis“ – „víc“. A to je dobrá zpráva jak pro každého, kdo žije spokojeně, avšak přesto mu něco stále chybí, tak ale i pro všechny ty lidi, které nějak život „bere zkrátka“.

Radovat se a žasnout tak můžeme nad „maličkostmi“ i v těžkých životních situacích. A skrze tuto radost a úžas můžeme tušit „magis“. Je potřeba jen si těchto maličností vědomě všímat.

Krása ukazuje člověku jeho žízeň po nekonečnu

„Krása umění dokáže vyjádřit a zviditelnit potřebu člověka jít dál za to, co vidí: zjevuje mu jeho žízeň a hledání nekonečna. Jsou to otevřené dveře k nekonečnu, ke kráse a pravdě za všedním životem. Umělecké dílo dokáže otevřít oči naší mysli a srdce a zve nás výš.“ (Benedikt XVI.)

„Krása spojuje Boha, člověka a stvoření v jediné symfonii... Krása se v každém dotýká toho, co je všeobecné – a zejména žízň po Bohu – a překonává tak hranice jazyka a kultur. Krása dokáže promlouvat o Bohu lépe než cokoliv jiného a pomáhá vnímat jeho krásu a dobrotu, dosahuje k lidskému srdci a nechává v něm zazářit pravdu a dobrotu Boží.“ (srov. Papež František 17. 2. 2022).

Čemu jako člověk věnuji svou pozornost, to utváří mou duši, mysl, tělo...

Přístup k modlitbě

„Když se modlíte, nebud'te jako pohané...“ (Mt 6,7). Tak jako byli pohané přesvědčeni, že musí své božstvo uspokojit množstvím čehosi (obětí, krásných slov apod.), i v křesťanství může tento postoj ožít v pocitu, že Boha mohu uspokojit a přimět k činu jen určitým množstvím modliteb nebo obětí. Proto někdo množí novény, růžence a jiné modlitby nebo posty podle počtu lidí, za něž se přimlouvá, nebo podle vlastního odhadu náročnosti situace, za niž se modlí. Síla a účinnost přímlybné modlitby ale nespočívá v mnoha slovech, to nám řekl už sám Ježíš: **„Když se modlíte, nebud'te povídaví jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov. Nebud'te tedy jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte“** (Mt 6,7-8).(...)

Pohanský přístup k modlitbě také vysvitne tehdy, pokoušíme-li se vést „byznys s Hospodinem“, máme-li k přímlybné modlitbě obchodnický přístup. Jak to vypadá? Například to Pánu Bohu nalinkuji následovně: „Já budu půl roku chodit denně na mši a odepřu si večery u televize, a ty zařídíš, že se ke mně vrátí můj partner.“ Nebo mu řeknu: „Bože, půjdu třeba i ke zpovědi, ale jen pokud dobře dopadne ta operace.“ Jeden člověk mi říkal, že se velice modlil za svého syna, který se ošklivě vyboural na motorce: „Jestli se z toho dostane, začnu chodit do kostela!“ Syn se sice uzdravil, ale otec duchovně ne (...). Jakmile s Bohem začneme komunikovat nátlakovými metodami, nejenže popíráme

jeho svrchovanost, ale vyjadřujeme nepřímou nedůvěru i v jeho dobrotu a milosrdenství.

Jinou formou obchodování s Hospodinem jsou tzv. „řetězové modlitby“. Přijde vám dopis s textem modlitby, kde je napsáno, že se jej máte pomodlit a pak text desetkrát namnožit a poslat svým známým. Jestliže úkol řádně splníte, splní se vám i vaše přání; jestliže ne, běda vám – přivoláváte na sebe neštěstí! Tohle už nemá s přímlybnou modlitbou nic společného, jde o čistokrevnou pověru, i kdyby byl náš modlitební úmysl ušlechtilý. Nejlepší řešení je neprodleně odeslat podobnou výzvu do koše. Podobný je ale také přístup, kdy rozlišujeme jednotlivé modlitby podle toho, která „více zabírá“ – a podle toho si vybíráme jednu nověnu nebo druhou, sestavujeme si speciální pobožnosti, poskládané z textů různých soukromých zjevení... I v těchto případech se nám do modlitby vkrádá cosi podivného, jestliže kládeme svou důvěru v něco jiného než v živého Boha. (...)

Jestliže pranýřujeme nátlakové metody modlitby, nejde o to degradovat modlitbu každého, kdo tráví třeba i dlouhý čas na modlitbách nebo má nějaký svůj zavedený řád, co se modlí na jaký úmysl. Slyšela jsem třeba o člověku, který svým přátelům naděluje k narozeninám „na jejich konto“ takový počet růženců, kolik mají let, a moc se mi takový dárek líbí. Jiný se modlí za své blízké v nesnázích nověnu, tj. po devět dní opakuje na něčí úmysl jeden žalm nebo jinou modlitbu.

Všechny tyto modlitby mohou být nádherným vyjádřením lásky člověka a jákobovsky oddané odhodlanosti „nepustit Hospodina, dokud ne-

požehná“ (Gn 32,27). A láska je v přímluvě to podstatné. (...)

K. Lachmanová, Modlitba.cz

Svatí pod lupou - sv. Prokop

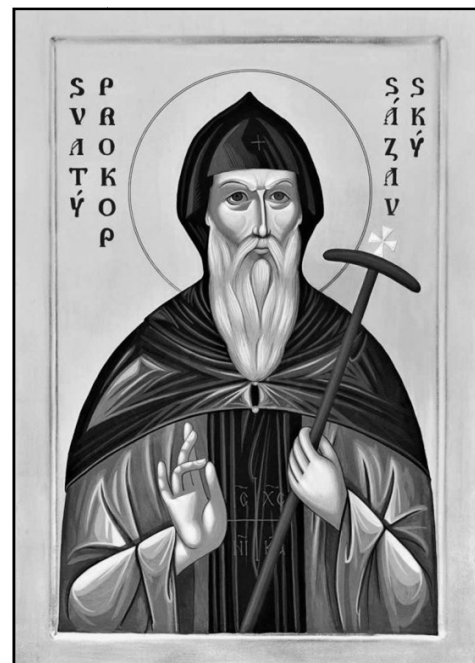
Památka 4. července, poustevník a opat, úmrtí roku 1053

Patron: Čech; horníků a rolníků

Atributy: důtky, spoutaný ďábel, jelen, laň, poustevník

ŽIVOT

Pocházel z české zemanské rodiny. Stal se benediktýnem a dostal povolení k poustevničení. Usadil se v sázavských lesích, kde kolem jeho jeskyně vznikla poustevnická osada. Kníže Oldřich si jej zvolil za rádce a svým majetkem mu přispěl v r. 1032 k založení kláštera. Prokop v něm udržoval slovanskou liturgii. Jako opat řídil své mnichy pravidlem pokory a zásadou: "Modli se a pracuj!" jeho úsilím bylo: "...*(tajenka)*...!" Byl vlídný a štedrý a úspěšně bojoval proti zlu a ďábovým pokušením.

Když se přiblížil okamžik jeho smrti, pobýval v klášteře jeden nemocný host. Tomu Prokop řekl, aby počkal do druhého dne a po jeho smrti si odnesl plášť, kterým byl přikryt. U Prokopa nemoc vyvolala záchvat, rozloučil se s bratřími, které naposled napomínal i těšil a pak svatě zesnul. Nemocný host po oblečení světcova pláště dosáhl úplného uzdravení.

<http://catholica.cz/>, <https://www.paulinky.cz/sv--prokop--ikona/>

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. června 2023

„Drahé děti! Nejvyšší mi dovolí, abych byla mezi vámi, abych za vás prosila, abych vám byla Matka a útočiště vaše. Dítka, vybízím vás, vraťte se k Bohu a modlitbě a Bůh vám hojně požehná. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu. “

Uzávěrka dalšího čísla je 20. července – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

Ročník: XVII., Číslo 7/23, vydáno 2. července 2023, vychází 11x ročně

Redakce: Tereza Šatánková, Denisa Šatánková, Anna Cíchová, tisk: Anna Šatánková, Denisa Šatánková,

pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz, www.farnost.net

Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz